

Hirvionnettomuuksien kehitys

Vuonna 2017 Suomen teiltä tilastoitiin 1 824 hirvionnettomuutta. Niiden määrä laski 3 %

Hirvionnettomuuksissa kuoli kolme ihmistä vuonna 2017. Vuonna 2016 niissä kuoli kolme ihmistä

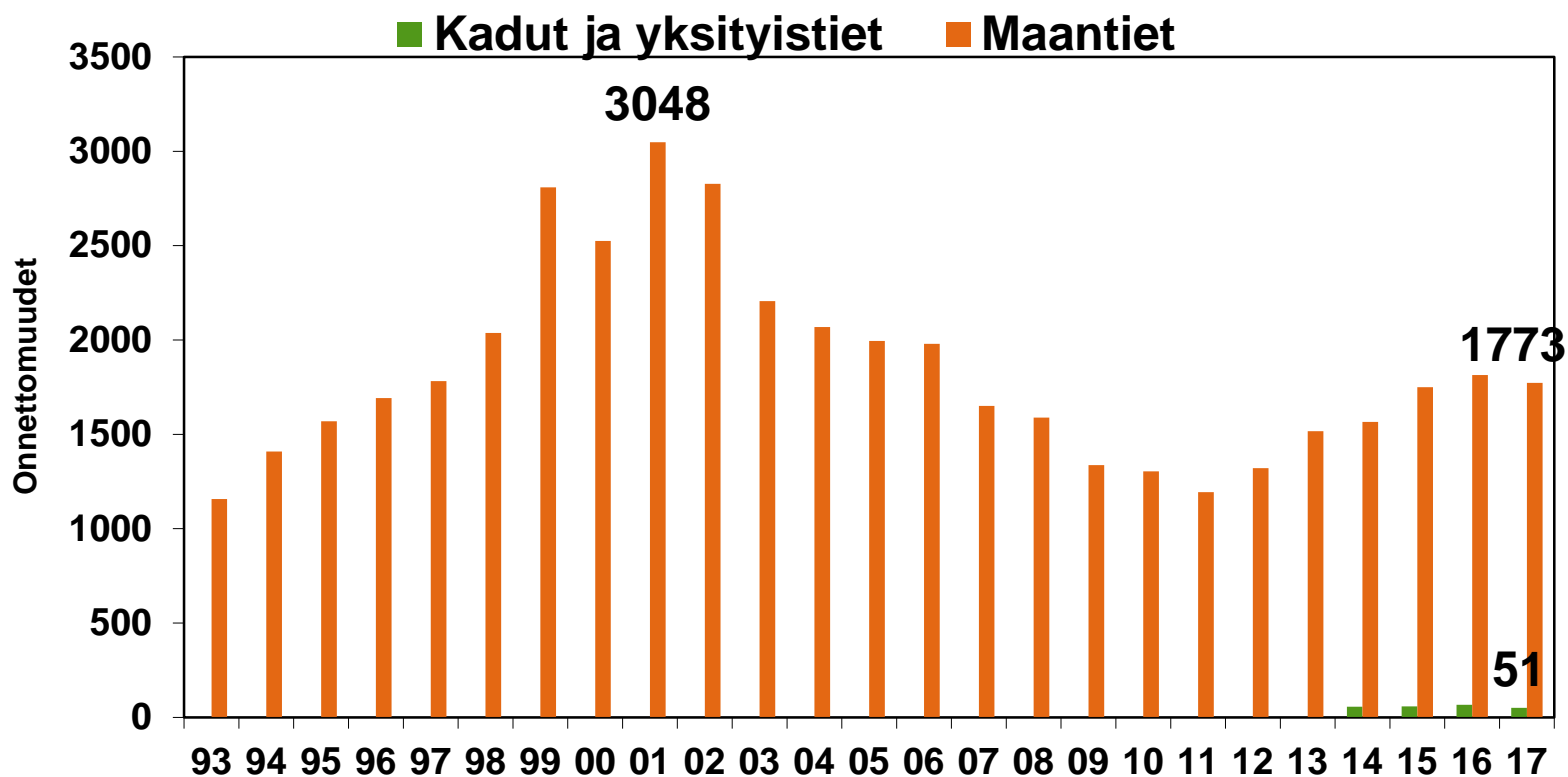
Hirvionnettomuuksissa loukkaantui 145 ihmistä vuonna 2017. Vuonna 2016 loukkaantuneita oli 146.

Vuoden 2017 hirvionnettomuuksien laskennalliset kustannukset yhteiskunnalle olivat 63,5 miljoonaa euroa

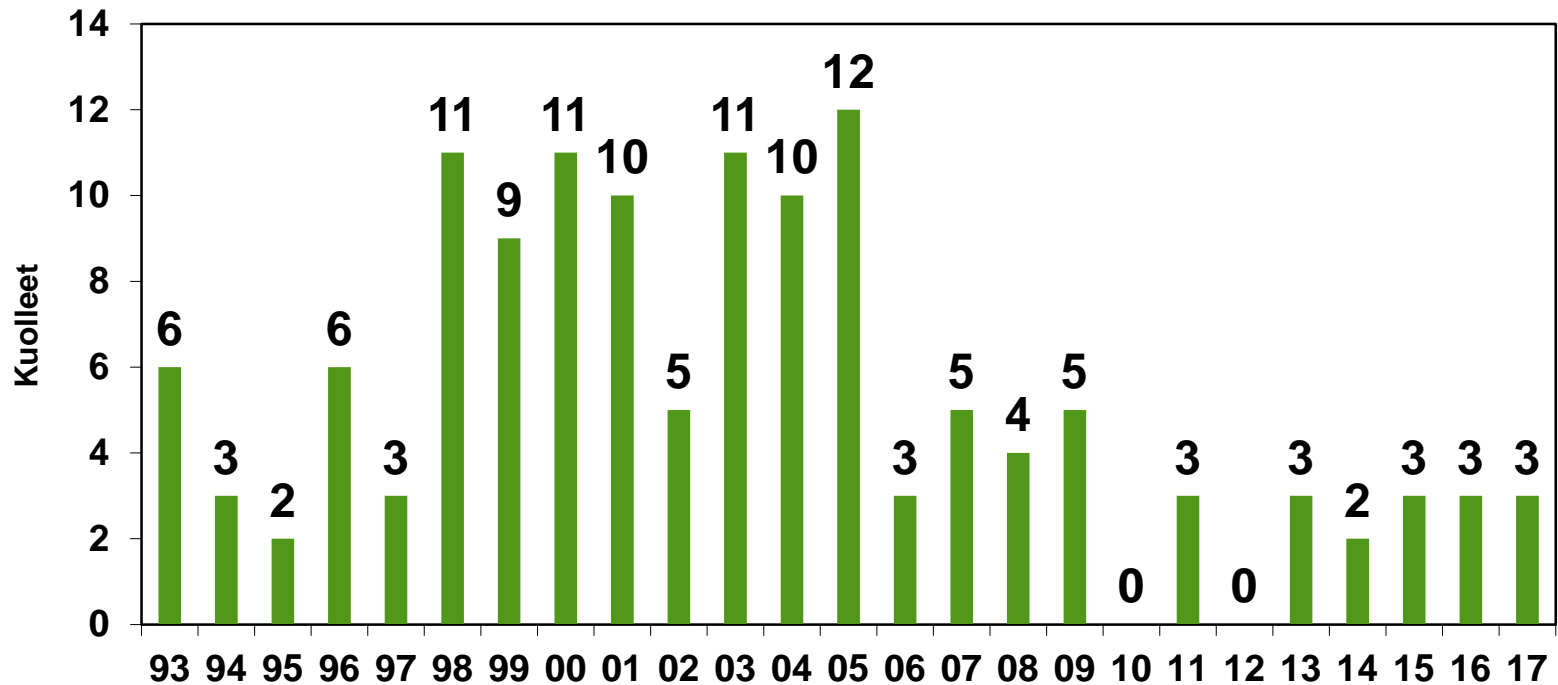
Vuoden 2015 syyskuussa Poliisihallitus linjasi, että poliisi käy peuraonnettomuuspaikalla ainoastaan silloin, kun onnettomuudessa on tapahtunut henkilövahinkoja tai olosuhteet muutoin edellyttävät poliisin läsnäoloa. Samalla valtaosa peuraonnettomuuksista putosi tämän tilaston ulkopuolelle, eikä tilasto näin ole peuraonnettomuuksien osalta vertailukelpoinen edellisten vuosien kanssa. Hirvionnettomuuksien suhteen poliisin käytännöt eivät ole muuttuneet.

Hirvionnettomuudet 1993-2017

Hirvionnettomuuksien määrä on laskenut 40 % vuoden 2001 huippuluvuista, mutta vuodesta 2011 niiden määrä on kasvanut

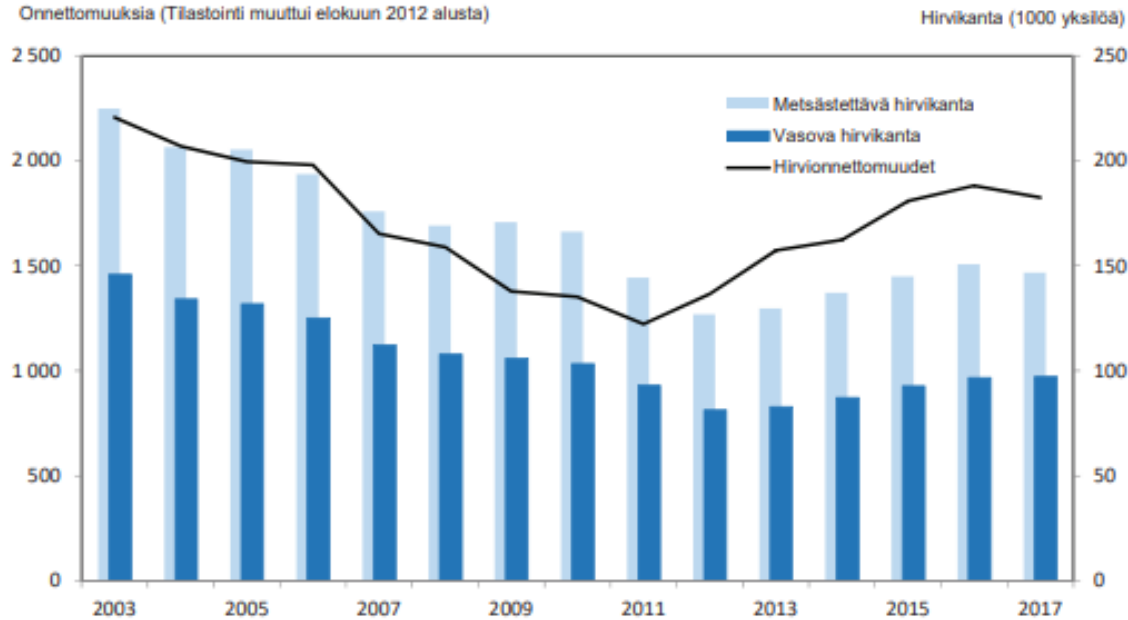

Hirvionnettomuksissa kuolleet 1993-2017

Lähde: Liikennevirasto, Hirvionnettomuudet vuonna 2017

Hirvionnettomuuksien määrä korreloi hirvikannan määrän kanssa

Kuva 3 Hirvionnettomuudet ja hirvikanta vuosina 2003–2017.

Kuvissa on esitetty vuosilta 2003–2008 ainoastaan maanteillä tapahtuneet onnettomuudet. Vuosilta 2009–2017 ovat mukana myös kunnallisella katuverkolla ja yksityisillä teillä tapahtuneet hirvionnettomuudet. Hirvikantatiedot Luonnonvarakeskuksesta.

Hirvionnettomuudet alueellisesti

Hirvionnettomuuksia tapahtuu koko maassa – varsinkin vilkailla kaksikaistaisilla pääteillä

Vuonna 2017 hirvien kanssa kolaroitiin eniten Pohjois-Savon, Pohjois-Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaan, ja Uudenmaan ELY-keskuksen alueella.

Hirvionnettomuudet alueellisesti

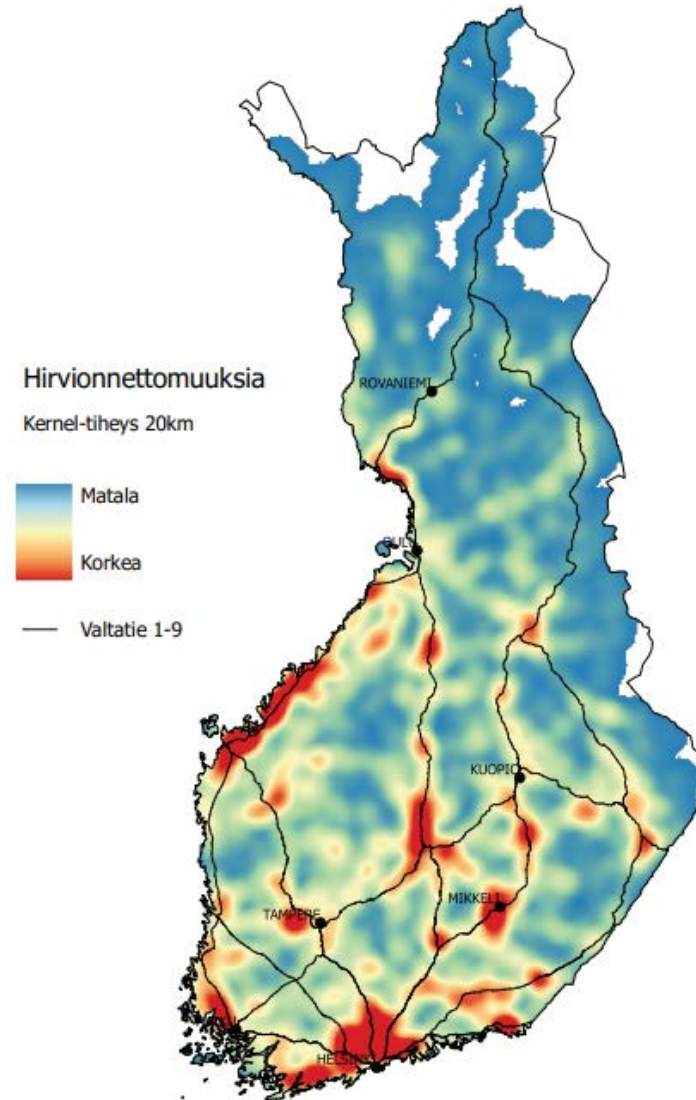
Onnettomuuksien määrän suhdetta liikenteen määrään kuvataan onnettomuusasteella. Hirvionnettomuuksien aste oli koko maassa viime vuonna 4,6 onnettomuutta 100 miljoonaa ajettua tiekilometriä kohti, mikä on hieman pienempi kuin vuonna 2016 (4,8).

Taulukko 11 Hirvionnettomuuksien onnettomuusaste (onn./100 milj. autokm) vuonna 2017 eri toiminnallisissa tieluokissa.

Mukana ovat vain maanteillä tapahtuneet onnettomuudet.

ELY-keskuksen alue (2017)	Tieluokka				Yhteensä (onn./100 milj. autokm)
	Valtatiet	Kantatiet	Seututiet	Yhdystiet	
Uusimaa	1,7	1,7	1,9	1,9	1,8
Varsinais-Suomi	3,0	3,4	4,5	1,7	3,1
Kaakkois-Suomi	4,9	5,4	5,1	5,7	5,1
Pirkanmaa	2,1	5,6	4,9	4,5	3,2
Pohjois-Savo	5,8	8,0	8,7	7,3	6,8
Keski-Suomi	6,0	16,0	7,8	8,5	7,4
Etelä-Pohjanmaa	9,1	4,0	7,7	5,6	7,3
Pohjois-Pohjanmaa	5,8	13,9	8,9	5,0	7,0
Lappi	7,7	9,5	9,0	16,2	9,4
Koko maa	4,2	5,2	5,4	4,6	4,6

Hirvionnettomuuksien alueellinen jakautuminen 2013-2017

Kartta 1

Hirvionnettomuuksien alueellinen jakautuminen Suomessa vuosina 2013–2017.

Pistemäisestä hirviokolariaineistosta muodostettiin jatkuva Kernel-tiheyspinta, jonka punainen väri ilmentää kolaritihentymiä.

Välitä, muista – ennakoi.
LIIKENNETURVA

Nopeus riskitekijänä

Henkilövahinkoon johtaneista hirvionnettomuuksista ajettiin 97 % vähintään 80 km/h rajoituksilla. Tilastosta ei kuitenkaan ilmene, onko ko. rajoituksia noudatettu onnettomuustilanteissa. (Liikennevirasto, Hirvionnettomuudet vuonna 2017)

Riski kuolla tai loukkaantua hirvikolarissa kasvaa jyrkästi ajonopeuden noustessa.

Kuljettajan keino välttää onnettomuus on ajonopeuden laskeminen erityisesti riskiaikoina ja hirvivaara-alueilla

Ajonopeuden lasku antaa lisää aikaa reagoida äkilliseen tilanteeseen ja lieventää vammoja törmäyksen sattuessa